

Yritysrahoitusmarkkinatapaamisten yhteenveto 2025

Sisällys

TAUSTA	1
YRITYSRAHOITUKSEN TILANNEKUVA	2
VALTION ROOLI YRITYSRAHOITUKSESSA	3
EU-RAHOITUS	4
PANKKILAINSÄÄDÄNNÖN VAIKUTUKSET	4
EXTRA: SUOMEN PÄÄOMASIOITUSMARKKINAKATSAUS (PÄÄOMASIOITTAJAT RY)	6

TAUSTA

Työ- ja elinkeinoministeriön Innovaatiot- ja yritysrahoitusosaston Kasvupolitiikka-ryhmä tapaa vuotuisella yritysrahoitusmarkkinakierroksella laajasti eri yritysrahoitustoimijoita (pankit, työeläkeyhtiöt, vakuutusyhtiöt, rahoitusyhtiöt, fintech rahoittajat ja edunvalvoja järjestöt). Kierroksen tavoitteena on muodostaa ajantasainen kokonaiskuva Suomen yritysrahoituskentästä barometrien ja selvitysten lisäksi. Samalla kierros vahvistaa yhteistyötä ja luottamusta sidosryhmien välillä, avaa suoria keskustelukanavia ja auttaa tunnistamaan uusia tarpeita, näkemyksiä ja kasvuideoita. Tämä vuorovaikutus tuottaa konkreettista tietoa ministeriön työn tueksi esimerkiksi yhtiöiden omistajaohjaukseen, hallitusohjelman tavoitteiden toteuttamiseen ja politiikkatoimien kehittämiseen niin, että ne vastaavat markkinoiden todellisuutta.

Keskustelujen teemoina on ollut yritysrahoituksen nykytilanne, valtion rooli yritysrahoituksessa, kestävä rahoitus, EU-rahoitus sekä ajankohtaiset nostot muun muassa hallitusohjelmasta (Finnveran kokonaislainsäädäntöuudistus ja uudistuva Tesi). Tämä kierros toteutettiin syyskaudella 2025. Tapaamisten myötä ohessa on yhteenveto yritysrahoittajien näkemyksistä yritysrahoitusmarkkinan eri teemoissa. Keväällä 2026 toteutetaan erillinen pääomasijoitusmarkkinakierros.

YRITYSRAHOITUKSEN TILANNEKUVA

Yritysrahoitusmarkkinassa kysyntä on vilkastunut, mikä näkyy kasvaneina rahoitusvolyymeina. Investointirahoituksen näkymät ovat hyvät, ja rahoittajien mukaan yritysten luotonkysyntä on ollut tänä vuonna kasvussa. Kasvua odotetaan myös vuodelle 2026. Tästä huolimatta yritysten investointihalukkuus ja kasvutavoitteet ovat edelleen vaisuja. Yritykset ovat lykanneet investointeja tänä vuonna, mutta rahoittajat ennakoivat investointitarpeiden kasvua tulevina vuosina.

Pk-yritysten rahoituksen saatavuus on ollut tämän vuoden aikana vilkkaan julkisen keskustelun kohteena. Suomen Yrittäjien, Finnveran ja työ- ja elinkeinoministeriön teettämän pk-yritysbarometrin mukaan osa rahoitusta tarvitsevista yrityksistä ei hae rahoitusta lainkaan, syinä muun muassa heikko saatavuus ja tiukat vakuusvaatimukset. Lisäksi kuitenkin vain seitsemän prosenttia pk-yrityksistä kokee rahoituksen puutteen merkittävimmäksi kasvun esteeksi, kun taas 42 prosenttia pitää yleistä taloustilannetta suurimpana kasvua jarruttavana tekijänä. Toisaalta Yrittäjägallupin mukaan joka viides pk-yritys kokee rahoituksen saannin vaikeutuneen ja 45 % rahoitusvaikeuksista kärsivistä yrityksistä kertoo, että jokin hanke on jäänyt toteutumatta kokonaan tai osittain rahoituksen puutteen vuoksi. Lisäksi Finanssiala ry:n Pankkibarometrin mukaan yritysten luotonkysyntä on keväällä 2025 ollut selvästi vilkkaampaa kuin vuotta aiemmin, mutta investointeihin otettavien luottojen kysynnän odotetaan kehittyvän heikommin. Yhteenvetona julkisesta keskustelusta voidaan todeta, että pankkien näkemys rahoituksen saatavuudesta on selvästi yrittäjiä positiivisempi.

Rahoittajien näkökulmasta rahoituksen saatavuus on parantunut. Rahoittajilla on resurssit ja likviditeetti kunnossa, mikä vaikuttaa positiivisesti rahoituksen myöntöön. Alkuvuonna pk-yrityksille myönnettyjen luottojen määrä kasvoi euromääräisesti jopa noin 20–40 prosenttia edellisvuoteen verrattuna. Eniten kasvua on nähty palvelu-, kiinteistö-, energia-, puolustus- ja teollisuusaloilla. Osa rahoittajista on myös keventänyt luottopoliittisia linjauksiaan pk-yritysten rahoituksen helpottamiseksi, tavoitteenaan tukea yritysten kasvua ja toimia aktiivisemmin rahoittajina. Lisäksi rahoittajat kohdistavat toimintaansa yhä enemmän mikroyritysten rahoituksen kehittämiseen, sillä niiden rahoitushaasteet ovat usein pk-yrityksiäkin suurempia. Yksityinen markkina kuitenkin korostaa, että mikroyritysten rahoituksessa on haasteita: kulut suhteessa lainan määrään ovat suuret, mikä heikentää houkuttelevuutta. Rahoittajien näkökulmasta yritysrahoituksen suurimmat ongelmat eivät ole kuitenkaan pankkien kyvyssä tai haluttomuudessa myöntää lainaa, vaan heikossa taloustilanteesta ja kasvurahoituksen kapeikoissa.

Yritysten yleinen tila on tällä hetkellä kaksijakoinen, osalla pk-yrityksiä on vahvat taseet ja omavaraisuusaste on noussut tasaisesti, kun taas pitkäaikainen taantuma on vaikuttanut toisiin yrityksiin enemmän, mikä näkyy kannattavuuden ja omavaraisuusasteen laskuna ja voi rajoittaa yritysten rahoituskelpoisuutta. Vahva omavaraisuus voi viitata myös investointien puutteeseen tai rahoituksen saatavuuden haasteisiin. Rahoittajien mukaan rahoitusta on hyvin saatavilla hankkeisiin, joissa kannattavuus, kassavirta, omavaraisuus ja vakuudetkin ovat riittävällä tasolla. Vaikka konkurssien määrä on ennätyskorkea, luottotappiot ovat pysyneet maltillisina, mikä voi osaltaan kertoa rahoitusmarkkinoiden vakaudesta ja siitä, että ongelmat keskittyvät tiettyihin heikommin kannattaviin yrityksiin.

Rahoittajat korostavat tarvetta lisätä pk-yrityksille neuvontaa rahoitusmahdollisuuksista ja taloustaidoista. Moni yritys ei tunne eri rahoitusinstrumentteja tai osaa arvioida omaa rahoituskelpoisuuttaan, mikä johtaa siihen, ettei rahoitusta haeta lainkaan. Rahoittajat nostavat esille, että kuntien, uusyrityskeskusten ja elinvoimakeskusten roolia voisi myös terävöittää, ja rahoittajat toivovatkin selkeämpää vastuunjakoa yritysrahoituksen neuvonnassa ja vahvempaa alueellista tukea.

Edellisten havaintojen lisäksi markkinassa näkyy seuraavia trendejä. Omistajanvaihdosmarkkinassa on positiivista virettä, ja yrityskauppojen määrä on kasvanut. Julkisen sektorin rooli yrityskauppojen onnistumisessa on keskeinen. Samalla startup-yritysten velkarahoitus on lisääntynyt erityisesti myöhemmissä kasvuvaiheissa matalan korkotason ja yritysten kypsymisen myötä, mutta rahoittaminen on edelleen

haastavaa vakiintuneen liiketoimintamallin ja vakuuksien puutteen vuoksi. Lisäksi oman pääoman ehtoinen rahoitus on merkittävä puute, joka rajoittaa erityisesti monien startup- ja kasvuyritysten kasvumahdollisuuksia.

Yhteenvetona yritysrahoituksen tilannekuvasta voidaan todeta, että rahoituksen saatavuus on parantunut ja rahoittajien valmius tukea yritysten kasvua on kasvanut, mutta markkinoilla on edelleen rakenteellisia puutteita. Toimivan yritysrahoituksen kannalta keskeistä on tasapainoinen riskinjako yritysten ja rahoittajien välillä sekä rahoitusratkaisujen monipuolistaminen. Suomalaisilla yrityksillä on merkittävää kasvuvaraa, jonka toteutuminen edellyttää rahoittajilta rohkeampaa ja monipuolisempaa rahoittajaroolia sekä oman pääoman ehtoisia ratkaisuja, uusien rahoittajien tuloa markkinoille ja julkisen rahoituksen täydentävää roolia perinteisen pankkirahoituksen rinnalla.

VALTION ROOLI YRITYSRAHOITUKSESSA

Valtion rooli yritysrahoituksessa korostuu erityisesti tilanteissa, joissa markkina ei yksin kykene tarjoamaan riittäviä rahoitusratkaisuja. Näitä niin sanottuja markkinapuutteita esiintyy monilla osa-alueilla, ja niiden tunnistaminen on keskeistä vaikuttavan julkisen yritysrahoituksen suunnittelussa ja toteuttamisessa. Rahoittajat korostivat kuitenkin muistamaan lähtökohdan, että Suomessa lainarahoituksen saatavuus on kokonaisuutena eurooppalaisittain hyvällä tasolla. Tässä etenkin Finnveran takauksilla on ollut keskeinen rooli ja se korostuu erityisesti kasvua tavoittelevissa yrityksissä.

Keskeisimmiksi markkinapuutteiksi rahoittajat nimeävät vakuusvajeen ja riittävän takaisinmaksukyvyyn varmistaminen, jotka vaikeuttavat erityisesti mikro-, pien ja kasvuyritysten rahoituksen saamista. Muita markkinapuutteita ovat muun muassa oman pääoman ehtoisen rahoituksen vähäisyys, vaihtoehtoisten rahoituskanavien niukkuus, vähäinen kilpailu takauslaitoksista ja rahoituksen keskittyminen perinteisiin instrumentteihin. Näiden haasteiden ratkaisemiseksi tarvitaan yritysrahoitusmarkkinan monipuolistamista. Pankkirahoituksen rinnalle tarvitaan lisää riskiä kantavia rahoitusmuotoja, jotta pk-yritysten kasvun kapeikot saadaan korjattua ja rahoituslähteitä monipuolistettua. Tämä koskee etenkin kasvuloikkaa tekeviä yrityksiä. Tässä kokonaisuudessa takaustuotteiden merkitys ja Suomessa Finnveran rooli on merkittävä yritysrahoituksen mahdollistavana takaajana.

Finnvera toimii keskeisenä rahoituksen mahdollistajana suomalaisessa yritysrahoitusjärjestelmässä. Finnveran tuotteet, erityisesti takaukset, ovat olleet ratkaisevassa asemassa pk-yritysten rahoituksen saatavuuden turvaamisessa. PK-barometrin mukaan kasvuhakuisista pk-yrityksistä jopa 64 % on tarvinnut Finnveran takausta saadakseen rahoitusta. Rahoittajien mukaan Finnveran toiminta pääsääntöisesti täydentää markkinaa eikä häiritse sitä. Finnveran suorien lainojen kasvattaminen vaatii kuitenkin aina harkintaa, mutta ne voivat olla perusteltuja määräaikaaisina kokeiluina markkinapuutteisiin, kun yksityiset rahoittajat eivät pysty rahoittamaan. Esimerkiksi Finnveran mikrolainapilottia ei ole pääsääntöisesti koettu kilpailua vääristäväksi, ja sen rooli pienten yritysten tukemisessa nähdään tärkeänä, mutta sen kohdentamista vielä varhaisempaan vaiheeseen toivotaan, jotta rahoitusta olisi saatavilla jo liikeidean tasolla. Myös Finnveran muut toteuttamat toimet kuten yrittäjälainan ylärajan poisto, pk-takauksen laajennukset, kohdennettu riskinotto sekä takausyhteistyön laajentaminen ovat saaneet rahoittajilta myönteistä palautetta. Kaikki rahoittajat korostivat Finnveran tärkeää mahdollistavaa roolia ja nostivat esille, että yhteistyö Finnveran kanssa toimii hyvin.

Yksi tapaamisissa noussut merkittävä markkinapuute on oman pääoman ehtoinen rahoitus. Sen puuttuminen estää monien yritysten kasvua ja investointien käynnistymistä. Tähän markkinapuutteeseen muun muassa Finnveran kasvulaina (juniorilaina) nähdään tärkeänä osana yritysten kokonaisrahoitusratkaisuja, erityisesti yrityskaupoissa, investoinneissa ja käyttöpääoman tarpeissa. Sen vähäinen käyttö heittää kysymyksiä tuotteen tunnettuudesta ja ehdoista. Rahoittajat toivovat, että ministeriö ja Finnvera

arvioisivat lainaehtoja ja edistäisivät tuotteen laajempaa hyödyntämistä. Kasvulainaa tulisi myös mainostaa entistä enemmän mahdollisille asiakkaille sekä rahoittajakumppaneille, jotta tuotteen tunnettavuus paranisi.

Omistajanvaihdokset ja yrityskaupat ovat tilanteita, joissa rahoitus voi mahdollistaa merkittäviä kasvu-
loikkia ja valtion rooli riskinjakajana on erityisen tärkeä. Finnveran tuotteiden parannukset omistuksen-
vaihdoksiin (yrittäjälaina, pk-takaus) nähtiin positiivisina. Lisäksi vihreän siirtymän osalta valtion roolia
toivottiin tukemaan myös sellaisia hankkeita, jotka mahdollistavat yritysten siirtymää, vaikka ne eivät
vielä täyttäisi tiukkoja ympäristökriteerejä. Myös sääntelyn pehmentäminen ja Finnveran takausasteiden
nostaminen tietyissä teemoissa kuten kasvu-, innovaatio- ja aineettomissa investoinneissa voisivat mer-
kittävästi parantaa rahoituksen saatavuutta ja vaikuttavuutta. Rahoittajien mukaan mitä ketterämpi jul-
kinen rahoitus on, sitä paremmin se pystyy vastaamaan markkinan tarpeisiin.

Erityisesti pankkien näkökulmasta Finnvera on suomalaisten rahoittajien keskeinen pääkumppani ja käy-
tetyin julkinen rahoitustoimija. Pankit myös pohtivat, että Tesin, Elinvoimakeskusten ja Business Finlan-
din roolit tulisi tuoda nykyistä näkyvämmiin osaksi yksityisen rahoituksen kokonaisuutta. Pankit voisivat
olla aktiivisempia hyödyntämään näiden muidenkin työ- ja elinkeinoministeriön toimijoiden tarjoamia
mahdollisuuksia erityisesti pääomasijoitusten, investointien ja innovaatorahoituksen osalta. Myös mi-
nisteriöllä on tärkeä rooli yritysrahoitus ekosysteemin kehittämisessä ja siinä, että julkiset rahoit-
tusinstrumentit tukevat markkinan monipuolistumista ja täydentävät yksityisten rahoittajien toimintaa
aktiivisesti koko ministeriön toimijakenttänsä voimin.

EU-RAHOITUS

EU-rahoitus nähdään tärkeänä riskinjakajana yritysrahoituksessa. Aiemmat ohjelmat, kuten EGF, Inno-
vFin ja SME Initiative ovat olleet rahoittajien mukaan toimivia ja hyvin hyödynnettyjä. Uusin InvestEU-
ohjelma on otettu vastaan positiivisesti, mutta sen temaattisuus, pienemmät eurokoot ja prosessin mo-
nimutkaisuus ovat tuoneet haasteita.

EU-rahoituksen hakuprosessi koetaan raskaaksi ja monimutkaiseksi. Raportointivelvoitteet, tiukat kritee-
rit ja manuaalisuus hidastavat rahoituksen hyödyntämistä. Rahoittajat toivovat selkeämpää ja joustava-
mpaa EU-rahoituksen käyttöliittymää, joka olisi lähempänä pk-yrityksiä ja helpottaisi instrumenttien
käyttöä. Esimerkiksi sustainability guarantee -instrumentti tarjoaa potentiaalia vihreän siirtymän rahoit-
tamiseen, mutta sen käyttö on jäänyt vähäiseksi. Syinä ovat tiukat kriteerit, raskas raportointi ja instru-
mentin heikko tunnettuus. Tulevaisuudessa toivotaan joustavampia ja yksinkertaisempia instrumentteja,
jotka tukevat laajemmin vastuullisuustavoitteita ja mahdollistavat myös yleisemmät kehityshankkeet.

PANKKILAINSÄÄDÄNNÖN VAIKUTUKSET

Yritysrahoitusta koskevan sääntelyn kiristyminen on muodostunut yhdeksi haasteeksi erityisesti pk-yri-
tysten luotonannossa. Rahoittajien mukaan viime vuosien aikana tiukentuneet pääomavaatimukset, tar-
kentuvat ohjeistukset ja sanktoriskit ovat rajoittaneet pankkien kykyä ottaa riskiä, nostaneet rahoituk-
sen kustannuksia ja vaikeuttaneet uusien asiakkuuksien syntymistä. Sääntely on osaltaan saavuttanut
tavoitteensa vakauden näkökulmasta, mutta samalla se on kaventanut rahoitusmarkkinoiden joustava-
vuutta.

EU-sääntelyllä on ollut suurin vaikutus pankkirahoituksen saatavuuteen. Pankkisektorin vahva taloudelli-
nen tilanne osoittaa, että EU-tasoinen sääntely on toiminut vakauden näkökulmasta, vaikka sääntely on
samalla kasvattanut pankkien transaktiokustannuksia. Tämä on erityisen haastavaa pienemmille pk-yri-
tyksille, joiden asiakkuudet eivät usein täytä pankkien tuottotavoitteita. Riskienhallinnan näkökulmasta
pienyrietykset koetaan haastaviksi muun muassa heikon taloushistorian, vakuusvajeen ja vaikeasti arvioi-
tavan luottoriskin vuoksi. Vaikutusmahdollisuudet EU-tason sääntelyyn ovat kansallisesti rajalliset,

mutta joillakin sääntelyn osa-alueilla kuten lainanhoitojouston kansallisella tulkinnalla voisi olla vaikutusta rahoituksen saatavuuteen.

Kansallisen sääntelyn merkitys on rahoittajien näkemyksen mukaan vähäisempi kuin EU-sääntely. Tiukentunut pankkivalvonta ja vakavaraisuusvaatimukset voivat kuitenkin nostaa rahoituksen kustannuksia ja vaikeuttaa asiakkuuksien syntymistä, mutta ne eivät ole keskeinen rajoittava tekijä. Lisäksi pankkien omat linjaukset, kuten tiukat vakuusvaatimukset ja asiakasriskien välttely, voivat rajoittaa erityisesti mikro- ja kasvuyritysten rahoituksen saatavuutta. Pankkien sisäiset tuottotavoitteet ja riskienhallintakäytännöt vaikuttavat merkittävästi siihen, millaisia asiakkuuksia ne ovat valmiita ottamaan.

Esimerkiksi rahoitusmarkkinatoimijoiden näkemyksen mukaan valtiovarainministeriön ”peruspankkipalvelutyöryhmään” kohdistuu odotuksia, sillä pankkien velvollisuus tarjota peruspankkipalvelut voi helpottaa samalla myös rahoituksen saatavuutta ja olla merkittävä askel eteenpäin. Jos mikro- ja pienyrityksille turvataan peruspankkipalvelut, se voi madaltaa kynnystä saada lainaa ja parantaa rahoituksen saatavuutta pienissä yrityksissä. Toisaalta rahoitusmarkkinatoimijat pohtivat, että jos velvoite tarjota peruspankkipalvelut asetetaan tiukasti, se voi karsia kansainvälisiä rahoittajia tai rahoituksen monipuolistajia Suomen yritysrahoitusmarkkinasta, jos uudet rahoittajat eivät halua tarjota palveluita kaikille.

Lisäksi kestäväään rahoitukseen liittyvä sääntely koetaan usein jäykistäväksi, vaikka sen tulisi mahdollistaa kehitystä. Rahoittajat toivovat sääntelyn pehmentämistä ja kansallisia ratkaisuja, jotka tukisivat yritysrahoituksen joustavuutta ja vaikuttavuutta.

Rahoittajat ovat myös huomioineet, että komissio on nostanut kilpailukyvyn ja sääntelytaakan keventämisen politiikka-agendan kärkeen. Käynnissä on laaja EU-pankkisääntöjen tarkastelu, jonka tavoitteena on yksinkertaistaa sääntelyä ja vähentää hallinnollista taakkaa vuoteen 2026 mennessä. Tämän seuraminen on rahoittajien mielenkiinnon kohteena. Lisäksi rahoittajien näkemyksen mukaan EU-sääntelyyn liittyviä jäsenvaltiojoustoja hyödynnetään tällä hetkellä hyvin vähän, vaikka niitä voisi käyttää täysimääräisesti (esimerkiksi siirtymäaikojen hyödyntäminen).

Yhteenvetona voidaan todeta, että yritysrahoituksen haasteet johtuvat myös EU-sääntelystä. Kansallinen sääntely ei ole keskeinen rajoittava tekijä, vaikka sillä voi olla rajallista vaikutusta tietyissä sääntelyn osa-alueissa. Voidaan kuitenkin todeta, että direktiivit, asetukset, tekniset standardit, ohjeet ovat painaneet sääntelytaakan monikerroksiseksi rakenteeksi, joka lisää hallinnollista taakkaa, heikentää oikeusvarmuutta ja siirtää normatiivista valtaa EU:n lainsäätäjiltä myös komissiolle ja valvontaviranomaisille. On kuitenkin huomattava, että yritysten suurin huolenaihe liittyy yleiseen taloustilanteeseen, mikä heijastuu luotonkysyntään ja luotonantoon, vaikka sääntely on keskeinen rakenteellinen tekijä.

EXTRA: SUOMEN PÄÄOMASIJOTUSMARKKINAKATSAUS (PÄÄOMASIJOTTAJAT RY)

Tarkastelemme pääomasijoituskenttää kahdessa osassa: startupeihin sijoittavat venture capital -sijoittajat (VC) ja jo toimintansa vakiinnuttaneisiin kasvuyrityksiin sijoittavat growth- ja buyout-sijoittajat. Startup-yrityksiksi luetaan tässä yhteydessä myös myöhemmässä kasvuvaiheessa olevat scaleup-yritykset.

Buyout ja growth

Vaikka yrityskauppa-markkina osoittaa hiljalleen elpymisen merkkejä, pääomasijoitusten määrä jäi vielä alkuvuonna maltilliseksi. Suomalaiset buyout- ja growth-sijoittajat sijoittivat tammi–kesäkuussa vakiintuneisiin kasvuyrityksiin yhteensä 148 miljoonaa euroa, joka oli historiallisesti hiljaisimpien puolivuotisjaksojen joukossa. Sijoituskohteita kertyi 29, kun tyypillinen puolivuotiskeskisarvo on 36.

Irtautumismarkkinassa nähtiin jo piristymisen merkkejä, kun vuoden ensimmäisellä puoliskolla toteutui 11 irtautumista. Määrä on noussut kahden viimeisen vuosipuoliskon aikana vuoden 2023 pohjista ja palautunut lähelle keskiarvoa (12 irtautumista).

Julkaistut tilastot koskevat vasta ensimmäistä vuosipuolikasta 2025, mutta toisella vuosipuoliskolla on nähty jo selvästi enemmän irtautumisia, ja pörssiin listautuminenkin on jälleen vaihtoehto. Lisäksi useita isoja sijoituksia on mennyt läpi viime kuukausina, mikä nostanee koko vuoden aktiviteetin aiempien vuosien tasolle.

Varainkeruuympäristö on jatkunut haastavana. Rahastoihin puolivuotiskauden aikana kerätystä 526 miljoonasta eurosta yksittäinen poikkeuksellisen suuri rahasto keräsi pääosan.

Venture capital

Suomalaiset venture capital -sijoittajat sijoittivat vuoden ensimmäisellä puoliskolla yhteensä 226 miljoonaa euroa, mikä oli historian toiseksi korkein puolivuotissumma. Tästä potista 112 miljoonaa euroa kohdistui myöhemmän vaiheen startupeihin.

Myös julkinen sektori on lisännyt panoksiaan myöhemmän vaiheen startup-sijoituksiin Suomen valtion pääomasijoitusyhtiö Tesin alkuvuonna julkaistun sijoitusstrategian mukaisesti. Julkisen sektorin sijoitukset kasvoivatkin poikkeuksellisen suuriksi, 74 miljoonaan euroon, kun aiempina puolivuotisjaksoina ne ovat olleet 10–20 miljoonan euron tasolla.

Vuoden ensimmäisellä puoliskolla venture capital -rahastoihin kerättiin uusia sijoitettavia varoja vain 106 miljoonaa euroa, mikä oli lähihistorian toiseksi alhaisin määrä. Talouden epävarmuus on vähentänyt yrityskauppoja ja irtautumisia viime vuosina, mikä on hidastanut pääomien palautumista rahastoihin sijoittaneille ja näin ollen vaikeuttaa varainkeruuta.

Tilastointijakson jälkeen, vuoden toisella puoliskolla, julkaistiin Suomen kaikkien aikojen suurin, 400 miljoonan euron venture capital -rahasto. Koko vuoden varainkeruun odotetaan nousevan ennätyslukemiin, vaikeasta markkinatilanteesta huolimatta.

Näkymät

Varainkeruun onnistuminen on elinehto kotimaisen pääomasijoitusalan toimivuudelle. Varainkeruun taustalla vaikuttavat edelleen pitkään jatkuneet rakenteelliset haasteet, kuten yleishyödyllisten yhteisöjen sijoitusrajoitukset ja kansainvälisten sijoittajien vaikeus sijoittaa Suomeen, sekä talouden epävarmuus, joka on viime vuosina hidastanut yrityskauppamarkkinaa ja vaikeuttanut irtautumisia ja pääomien palautumista rahastosijoittajille. Irtautumismarkkinan elpyminen on kuitenkin alkanut ja kohdeyhtiöiden liiketoiminnan kehitys on jatkunut positiivisena.

Suomalaiset rahastot ovat kooltaan huomattavasti eurooppalaisia pienempiä, mistä syystä myöhemmän vaiheen startup-rahoitus ja isommat buyout-sijoitukset Suomessa ovat lähes yksin ulkomaisten sijoittajien varassa. Ensimmäiset suomalaiset pääomasijoittajat ovat pystyneet keräämään kansainvälisen kokoluokan rahastot viimeisen vuoden aikana.

Jotta suomalaiset rahastot voivat laajemmin kasvaa seuraavaan kokoluokkaan, tarvitaan nykyistä enemmän kotimaisia pääomia käyttöön. Muun muassa työeläkeyhtiöiden konsolidoituminen ja eläkekassojen ja -säätiöiden määrän väheneminen on johtanut siihen, että markkinoilla on määrällisesti entistä vähemmän isompia kotimaisia rahastosijoittajia. Vasta riittävä rahastokoko mahdollistaa uskottavan kansainvälisen varainkeruun. Tämä edellyttää lisäksi sijoittajaystävällistä rahastorakennetta, joka vastaa kansainvälisiä markkinastandardeja.

Pääomasijoitusala on kehittynyt Suomessa hyvin viime vuosina. Tuotot ovat olleet hyvää eurooppalaista tasoa ja markkinalle on tullut uusia rahastotoimijoita tuoreilla strategioilla.

Ratkaisemalla varainkeruuseen liittyvät haasteet pääomasijoittajat voivat olla rahoittamassa yhä laajempaa suomalaisten yritysten joukkoa yhä pidempään, ja toiminnan yhteiskunnallinen vaikutus kasvaa uudelle tasolle.